

Warszawa, dnia 13 grudnia 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 15/22

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Morycz

Sędziowie: SO Adam Bednarczyk

SO Jacek Matusik

protokolant: protokolant sądowy Marta Herc

4 przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 13 grudnia 2022 r.

5 sprawy M. J., syna W. i E., ur. (...) w L.

6 oskarżonego o przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

7 na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

9 z dnia 9 sierpnia 2021 r. sygn. akt III K 720/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla punkty I-IV i VI;

- w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu w punkcie 1 i 2 aktu oskarżenia uznaje go za winnego tego, że w dniu 21 stycznia 2021 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 2003,1 grama netto, które znajdowały się w samochodzie zaparkowanym przy ul. (...) oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 10,96 grama netto i środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 14,67 grama netto, które znajdowały się w lokalu mieszkalnym przy ul. (...), za który na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 stycznia 2021 r., godz. 13.40 do dnia 9 sierpnia 2021 r., godz. 13.15;

- na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/88/21/P pod poz. 1-3, a na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić oskarżonemu dowody rzeczowe opisane w w/w wykazie pod poz. 4-7;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych za obie instancje, zwalniając go od pozostałych kosztów sądowych w instancji odwoławczej, które przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

12SSO Adam Bednarczyk SSO Tomasz Morycz SSO Jacek Matusik

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 15/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 9 sierpnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt III K 720/21.			
1.2 Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# oskarżyciel poślukowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		M. J.	Dotychczasowa niekaralność Sytuacja majątkowa	Karta karna - k.426 Informacja e - (...) k. 425
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru	

			karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów		
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Dotychczasowa niekaralność Sytuacja majątkowa	Karta karna Informacja e - (...)	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby i organy, nie były kwestionowane i nie budziły żadnych wątpliwości.
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Oskarżony zaskarżonemu wyrokowi zarzucił: 1. w zakresie punktu II wyroku błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść tego orzeczenia, tj:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

- bezpodstawne przyjęcie, pomimo przyjętej przez Sąd I instancji kwalifikacji prawnej dla czynu I, tj. art., 62 ust. 2 u.p.n., że oskarżony dopuścił się do popełnienia dwóch czynów w sytuacji, gdy jedynym kryterium mającym różnicować oba czyny było miejsce ujawnienia posiadanych przez oskarżonego substancji odurzających, co jednak nie stanowi przesłanki wykluczenia tożsamości czynu; co w konsekwencji doprowadziło do obrazy art. 11 § 1 k.k. zgodnie z którym jeden czyn może stanowić jedno przestępstwo;

2. w zakresie punktu V wyroku rażąca niewspółmierność orzeczonego środka karnego w postaci nawiązki w wysokości 30000 zł na rzecz Stowarzyszenia (...) do sytuacji materialnej i możliwości zarobkowych oskarżonego, który jest obecnie osobą bezrobotną, pozostającą na utrzymaniu matki;

3. w zakresie punktu VI wyroku obrazę prawa karnego materialnego, tj. art. 44 § 1 k.k., poprzez jego błędne zastosowanie i orzeczenie przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w pkt. VI, podczas gdy nie sposób przyjąć przy zakwalifikowaniu czynu oskarżonego jako przestępstwo z art. 62 ust. 1 lub 2 u.p.n., iż przedmioty te służą lub są przeznaczone, w rozumieniu art. 44 § 1 k.k., do popełnienia tego przestępstwa;

4. w zakresie punktu VIII wyroku obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj: art. 627 k.p.k. polegające na jego niewłaściwym zastosowaniu i obciążeniu oskarżonego kosztami procesu w sytuacji, gdy oskarżony jest osobą bezrobotną bez prawa

	do zasiłku i nie posiada żadnego majątku, co uzasadnia twierdzenie, iż oskarżony powinien od obowiązku uiszczenia kosztów zostać zwolniony.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
<p>Apelacja oskarżonego była częściowo zasadna.</p> <p>W pierwszej kolejności należy zgodzić z twierdzeniem, że zachowanie oskarżonego stanowiło nie dwa czyny, ale jeden, polegający na posiadaniu zabronionych substancji w znacznej ilości. Otóż tego samego dnia, to jest 21 stycznia 2021 r., w W. podczas przeszukania użytkowanego przez niego pojazdu zaparkowanego przy ul. (...), ujawniono substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 2003,1 grama netto, a następnie podczas przeszukania zajmowanego przez niego lokalu mieszkalnego przy ul. (...) ujawniono substancję psychotropową w postaci 10,96 grama netto amfetaminy i środek odurzający w postaci marihuany w ilości 14,67 grama netto. To że ujawnienie w/w substancji nastąpiło w innym czasie i miejscach nie zmienia faktu, że mamy tu do czynienia z jednym zachowaniem, obejmującym ich całość i wyczerpującym znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Za powyższym przemawia również fakt, że skoro oskarżony został zatrzymany przy ul. (...), to nie miał już możliwości ponownego ich nabycia i przechowywania w lokalu mieszkalnym przy ul. (...). Tym samym oskarżony znajdował</p>		

się w jednoczesnym posiadaniu wszystkich w/w substancji.

Rację ma więc oskarżony, powołując się na art. 11 § 1 kk, że ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo i bezzasadne było dzielenie go na dwa, co w konsekwencji spowodowało wymierzenie dwóch kar jednostkowych i kary łącznej, będąc dla niego rozstrzygnięciem niekorzystnym. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 czerwca 2003 r. w sprawie o sygn. akt III KKN 349/01, zachowanie będące zewnętrznym przejawem jednego impulsu woli stanowi tylko jeden czyn, niezależnie od liczby skutków tego zachowania oraz liczby naruszonych przez nie norm. Innymi słowy, bez względu na to ile typów przestępstw będzie zawierać się w czynie, stanowić on może tylko jedno przestępstwo. W nauce i judykaturze utrwalił się pogląd, że jeżeli ten sam czyn wyczerpuje znamiona dwóch lub więcej przestępstw, przepisy je określające pozostają albo w zbiegu kumulatywnym (stosuje się go wtedy, gdy łączne powołanie przepisów oddaje pełną zawartość kryminalną tkwiącą w czynie), albo zbiegu pozornym (ma on miejsce wówczas, gdy mogące wchodzić w rachubę przepisy pozostają ze sobą w takim stosunku, że zastosowanie jednego przepisu wyłącza celowość - z uwagi na zasadę specjalności, subsydiarności lub konsumpcji - zastosowania pozostałych).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, zachowanie oskarżonego polegające na posiadaniu w/w substancji było realizacją jednego zamiaru. W związku z powyższym Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w tym zakresie w ten sposób, że uchylił punkty I-

IV, po czym uznał, w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu w punkcie 1 i 2 aktu oskarżenia, że w dniu 21 stycznia 2021 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, oskarżony posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 2003,1 grama netto, które znajdowały się w samochodzie zaparkowanym przy ul. (...) oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 10,96 grama netto i środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 14,67 grama netto, które znajdowały się w lokalu mieszkalnym przy ul. (...), wyczerpując tym samym znamiona czynu z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Konsekwencją tego było wymierzenie oskarżonemu na podstawie w/w przepisu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 stycznia 2021 r., godz. 13.40 do dnia 9 sierpnia 2021 r., godz. 13.15. Tym samym oskarżony poniesie łagodniejsze konsekwencje naruszenia porządku prawnego niż wynikało to z zaskarżonego wyroku. Raz, że popełnił jeden czyn, a nie dwa, co musiało znaleźć wyraz w wymierzonej mu karze. Dwa, że był tymczasowo aresztowany przez ponad 6 miesięcy, od razu odczuwając negatywne konsekwencje swojego postępowania, zarówno wówczas jak i obecnie będąc osobą niekaraną. Orzeczona kara jest ze wszech miar sprawiedliwa i zasłużona, będąc zbliżona do dolnej granicy ustawowego zagrożenia,

która wynosi 1 rok. Jednocześnie nie sposób zgodzić się, żeby istniały podstawy do wymierzenia mu kary mieszanej 6 miesięcy pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności. Byłaby ona rażąco łagodna, nie dostosowana do okoliczności niniejszej sprawy, w tym w szczególności rodzaju i ilości zabronionych substancji, a co za tym idzie społecznej szkodliwości dokonanego przestępstwa. Niemniej, mając na uwadze wymiar ostatecznie orzeczonej kary pozbawienia wolności, oskarżony może się ubiegać o wykonanie pozostałej jej części w systemie dozoru elektronicznego.

Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego nawiązki, to nie zasługiwał on na uwzględnienie. Rażąca niewspółmierność sprowadza się bowiem do znacznej dysproporcji pomiędzy wymierzoną karą, środkiem karnym lub nawiązką a taką represją, która powinna być wymierzona, aby w odczuciu społecznym uznana została za sprawiedliwą. Nie każda więc nietrafność wymiaru środka represji karnej uzasadnia zmianę orzeczenia. Zarzut rażącej niewspółmierności jest zasadny wtedy, gdy kara, środek karny lub nawiązka wprawdzie mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, ale nie uwzględnia w sposób właściwy okoliczności dotyczących sądowego ich wymiaru (art. 53–56 kk). Zarzut ten może dotyczyć wyboru rodzaju kary, środka karnego, nawiązki lub innego środka albo ich wysokości, czy też niezastosowania np. instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Wprawdzie nawiązkę orzeczono w wysokości 30.000 złotych, a więc w kwocie

znacznej, jednak taka też była ilość zabronionych substancji. Samej amfetaminy było ponad 2 kg, co z kolei przekładało się na znaczny stopień społecznej szkodliwości. Zarazem wskazać należy, że oskarżony jest człowiekiem młodym, zdrowym i mogącym pracować, a co za tym idzie uzyskiwać dochody i nie musząc korzystać z niczyjej pomocy. Nawiązka w tej wysokości w połączeniu z wymierzoną oskarżonemu karą spowoduje dla niego odpowiednią dolegliwość, uświadamiając mu naganność takiego postępowania i wpływając na jego zmianę w przyszłości. Wnioskowana nawiązka w wysokości 5.000 złotych byłaby rażąco niska.

Jeśli natomiast chodzi o zarzut dotyczący przepadku dowodów rzeczowych, to był on częściowo zasadny. Wprawdzie oskarżonemu postawiono między innymi zarzut popełnienia czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jednak Sąd Rejonowy słusznie uznał, że zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że uczestniczył w obrocie. Tym samym jego zachowanie mogło być zakwalifikowane jedynie jako posiadanie. W konsekwencji o ile torby (opisane w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/88/21/P pod poz. 1-3), w których znajdowała się amfetamina służyły do popełnienia czynu z art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i podlegały przepadkowi poprzez zniszczenie na podstawie art. 44 § 2 kk, o tyle telefony komórkowe (opisane w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/88/21/P

pod poz. 1-3), które należały do oskarżonego polegały zwrotowi na podstawie art. 230 § 2 kpk. Brak było podstaw do przyjęcia, że przedmioty te pochodziły z przestępstwa lub były przeznaczone do jego popełnienia. Z tych względów Sąd Okręgowy uchylił punkt VI, po czym odmiennie orzekł w tym zakresie.

Oдноśnie ostatniego zarzutu, dotyczącego obciążenia oskarżonego kosztami postępowania, to był on bezzasadny. Jak już wcześniej wskazano oskarżony jest w stanie pracować i uzyskiwać środki finansowe pozwalające mu na uregulowanie wszelkich należności wygenerowanych jego przestępczym zachowaniem. Uwzględniając nawiązkę, jest to kwota 35.160,89 złotych, która w żaden sposób nie przekracza jego możliwości zarobkowych.

Wniosek

Oskarżony wniósł o:

- rozwiązanie węzła kary łącznej obejmującej pkt I i II zaskarżonego wyroku i ponowne orzeczenie o karze.

- zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt. V przez obniżenie zasądzonej nawiązki do kwoty 5000 zł;

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczonego przepadku na rzecz Skarbu Państwa wymienionych w pkt. VI przedmiotowych dowodów rzeczowych.

- zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia przez uznanie, że koszty postępowania opisane w pkt. VIII wyroku ponosi Skarb Państwa.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>Obrońca oskarżonego z urzędu w uzupełnieniu dodatkowo wniósł o orzeczenie kary mieszanej, tj. 6 miesięcy pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn wskazanych powyżej Sąd Okręgowy uchylił punkty zaskarżonego wyroku dotyczące kar jednostkowych i kary łącznej, wymierzając oskarżonemu jedną karę i zaliczając na jej poczet czas rzeczywistego pozbawienia wolności, a także uchylił punkt zaskarżonego wyroku dotyczący dowodów rzeczowych i odmiennie orzekł w tym zakresie. Pozostałe wnioski z przyczyn wskazanych powyżej nie zasługiwały na uwzględnienie.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy	
Orzeczenia dotyczące nawiązki, przepadku dowodów rzeczowych w postaci substancji psychotropowych i środków odkurzających oraz kosztów postępowania.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.		
Z przyczyn opisanych powyżej orzeczenia w tym zakresie były prawidłowe, a co za tym idzie wyrok w tej części utrzymano w mocy.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Sąd Okręgowy uchylił punkty I-IV i VI zaskarżonego wyroku, po czym w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu w punkcie 1 i 2 aktu oskarżenia uznał go za winnego czynu z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 stycznia 2021 r., godz. 13.40 do dnia 9 sierpnia 2021 r., godz. 13.15. Następnie orzekł przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/88/21/P pod poz. 1-3, a na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonemu dowody rzeczowe opisane w w/w wykazie pod poz. 4-7.		

Zwiąże o powodach zmiany.		
Wobec przyjęcia, że zachowanie oskarżonego stanowiło nie dwa czyny, ale jeden Sąd Okręgowy na nowo orzekł w tym zakresie, zaliczając na poczet wymierzonej oskarżonemu kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności. Z kolei z uwagi na fakt, że tylko część dowodów rzeczowych służyła do popełnienia przestępstwa, podlegając przypadkowi, pozostałe należało zwrócić oskarżonemu.		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiąże o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
M. J.	III	Na podstawie art. 627 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 złotych tytułem opłaty za obie instancje, jednocześnie zwalniając go od pozostałych kosztów sądowych w instancji odwoławczej, które przejęto na rachunek Skarbu Państwa. Jak już wyżej wskazano, oskarżony musi ponieść konsekwencje swojego postępowania. Z uwagi na wymierzenie mu nowej kary zaistniała konieczność ponownego rozstrzygnięcia o opłacie, której wysokość nie uległa jednak zmianie. Z kolei z uwagi

		na częściową zasadność apelacji należało zwolnić oskarżonego od pozostałych kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym.
7. PODPIS		
SSO Adam Bednarczyk SSO Tomasz Morycz SSO Jacek Matusik		

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 9 sierpnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt III K 720/21		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana